

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 516

гр. Пазарджик, 19.10.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в закрито заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Венцислав Г. Петров

като разгледа докладваното от Венцислав Г. Петров Гражданско дело № 20235200100508 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 140 от ГПК.

Образувано е по искова молба от Б. А. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. ***, чрез адв. И. Л. от АК - Пазарджик, *срещу* Прокуратурата на Република България, с адрес гр. София, бул. „Витоша“ № 2, за заплащане на обезщетение от **60 000 лева** за претърпени неимуществени вреди, както и **1 300 лева** за претърпени имуществени вреди - изплатените адвокатски възнаграждение в съдебната фаза на процеса (500 лв. по НОХД № 264/2020 г. на ОС – Пазарджик, 300 лв. по ВНОХД № 244/2022 г. на ПАС и 500 лв. по НОХД № 367/2022 г. на ОС - Пазарджик), всички настъпили от повдигнато обвинение в извършване на престъпление по чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 от НК по ДП № 38/2017 г. на НСлС, което било прекратено поради това, че деянието не е извършено или не съставлява престъпление, ведно със законната лихва от 27.07.2023 г. – датата на влизане в сила на постановлението за прекратяване до окончателното изплащане на сумите, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ.

С исковата молба ищецът е направил искане за приемане на представени писмени доказателства, за изискване на ДП № 38/2017 г. на НСлС и НОХД № 264/2020 г. на ОС - Пазарджик, както и ДП № 170/2014 г. по описа на РУ – Велинград. Иска се изслушване на съдебномедицинска експертиза, която да даде заключение по поставени в исковата молба въпроси след личен преглед на ищеца и запознаване с представените по делото медицински документи.

Ответникът ПРБ се противопоставя срещу допускането на СМЕ, тъй като от приложените към исковата молба медицински документи било видно, че сочените здравословни проблеми са от преди образуване на наказателното производство. Представя писмени доказателства за приемане.

По допустимостта на производството:

Легитимацията на страните съответства на твърденията на ищеца за претърпени вреди, причинени от образувано от ответника ДП № 38/2017 г. по описа на **Национална следствена служба (НСлС)** за извършено от ищеца престъпление по чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 от НК, което впоследствие е било прекратено.

В откритото съдебно заседание ищецът следва да уточни в каква връзка се позовава на друго прекратено ДП № 170/2014 г. по описа на РУ – Велинград (за съвсем различно престъпление: **самоуправство**), тъй като различните прекратени наказателни производства, доколкото касаят различни повдигнати обвинения в извършване на престъпление, представляват самостоятелни основания на искове с правна квалификация чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ и не следва да се смесват.

Сезиран е родовокомпетентният съд – чл. 7, ал. 1 от ЗОДОВ.

Относно изложеното от ответника в отговора на исковата молба, че след запознаване с материалите по приобщените впоследствие наказателни производства евентуално ще релевира възражение по чл. 5 от ЗОДОВ (за изключителна вина на ищеца), съдът намира, че страната е загубила правото си да се позове на същото, респ. да го направи по-късно, тъй като с изтичане на срока за подаване на отговор на исковата молба се преклудира възможността ответникът да противопоставя възражения, основани на съществуващи и известни нему към този момент факти, съгласно чл. 133 от ГПК – т. 4 от ТР № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС . В случая, дали ищецът има изключителна вина за увреждането си е обстоятелство, за което ответникът не може да не знае, след като процесните наказателни производства са образувани и провеждани с участието именно на прокуратурата.

По доказателствата:

Съдът намира, че представените от страните писмени доказателства са за установяване на релевантни за предмета на доказване факти, същите са допустими, относими и необходими, поради което следва да бъдат приети и приобщени като доказателствен материал.

Основателно е искането по чл. 186 от ГПК да се изискат и приложат за послужване ДП № 38/2017 г. на НСлС и НОХД № 264/2020 г. на ОС – Пазарджик.

Относно искането за изискване на ДП № 170/2014 г. на РУ – Велинград, съдът ще се произнесе по него след изслушване на страните в насроченото открито съдебно заседание, с оглед мотивите, изложени по-горе относно основанията на иска по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ.

По искането за допускане на СМЕ, съдът също отлага произнасянето си,

тъй като, както сочи ответникът, действително към исковата молба са приложени медицински документи от 2016 г. – 2018 г., които са преди повдигане на обвинението по процесното ДП № 38/2017 г. на НСлС, осъществено на 03.02.2020 г.

На основание чл. 140, ал. 3 от ГПК производството по делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните, на които да се връчи препис от настоящото определение, а на ищеца – и от отговора на исковата молба от ответника.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ депозирана искова молба вх. № 7625 от 04.09.2023 г. на Б. А. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. ***, чрез адв. И. Л. от АК - Пазарджик, *срещу* Прокуратурата на Република България, с адрес гр. София, бул. „Витоша“ № 2.

ОБЯВЯВА на страните следния **ПРОЕКТ** за **УСТЕН ДОКЛАД**:

Предявени са обективно кумулативно съединени искове от Б. А. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. ***, чрез адв. Л. от АК - Пазарджик, *срещу* Прокуратурата на Република България, с адрес гр. София, бул. „Витоша“ № 2, за заплащане на обезщетение от **60 000 лева** за претърпени неимуществени вреди, както и **1 300 лева** за претърпени имуществени вреди - изплатените адвокатски възнаграждение в съдебната фаза на процеса (500 лв. по НОХД № 264/2020 г. на ОС – Пазарджик, 300 лв. по ВНОХД № 244/2022 г. на ПАС и 500 лв. по НОХД № 367/2022 г. на ОС - Пазарджик), всички настъпили от повдигнато обвинение в извършване на престъпление по чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 от НК по ДП № 38/2017 г. на НСлС, което било прекратено поради това, че деянието не е извършено или не съставлява престъпление, ведно със законната лихва от 27.07.2023 г. – датата на влизане в сила на постановлението за прекратяване до окончателното изплащане на сумите, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ.

Исковете се основават на следните **фактически твърдения**:

С договор от 20.07.2012 г., сключен между председателя на Общински съвет – гр. Велинград и ищеца, на последния е възложено управлението на „ВКТВ“ ЕООД – гр. Велинград. На 04.01.2016 г. договорът бил прекратен. На 27.09.2013 г. до ищеца бил изпратен сигнал за авария на канализационна тръба в имот в гр. Велинград. На 29.09.2013 г. аварията била отстранена от екип, изпратен от дружеството, като били положени две тръби – една канализационна и една водопроводна. Акцентираща се върху това, че

водопроводната тръба не е достигала до имота, в който бил построен хотел „Инфинити“. Впоследствие в хода на наказателното производство категорично било установено, че хотелът не е водоснабден и не е имал канализация за отпадни води. Твърди се, че било образувано досъдебно производство № 170/2014 г. по описа на РУ – Велинград за извършено престъпление самоуправство, по което ищецът бил привлечен като обвиняем. Основната теза била, че отстраняването на аварията представлявало нов строеж на водопровод. Наказателното производство било прекратено поради липса на извършено престъпление, но новият управител на „ВКТВ“ ЕООД – Велинград обжалвал прекратяването, като сочел, че е имало неотчетени и несъбрани суми за потребена вода и отведена отпадъчна вода по време на строежа на хотел „Инфинити“. Именно поради това, било образувано ново досъдебно производство № 38/2017 г., което било възложено на следовател от НСлС. С постановление от 03.02.2020 г. ищецът бил привлечен като обвиняем за извършено престъпление по чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 от НК. След събиране на относимите доказателства, следователят М. К. предложила ДП да бъде прекратено. Наблюдаващият прокурор се съгласил с това предложение и на 19.06.2020 г. внесъл в ОС – Пазарджик обвинителен акт, по който било образувано НОХД № 264/2020 г. По това дело били насрочени 12 съдебни заседания и били разпитани 21 свидетели. Делото приключило с осъдителна Присъда № 260003 от 29.03.2022 г., с която ищецът бил признат за виновен за извършено престъпление по чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 НК, тъй като от 29.09.2013 г. до 04.01.2016 г., като длъжностно лице – управител на „ВКТВ“ ЕООД умишлено не разпоредил да бъде отчитана ежемесечно изразходваната вода и да бъдат събирани съответните суми, в резултат на което са последвали значителни щети за търговското дружество в размер на 150 750.96 лева с ДДС. Наложено било наказание от 2 години лишаване от свобода, което било отложено с 3 годишен изпитателен срок, на основание чл. 66, ал. 1 от НК, както и да бъде заплатена посочената сума в полза на дружеството. С решение № 119 от 26.07.2022 г. по ВНОХД № 244/2022 г. Апелативен съд – Пловдив отменил първоинстанционната присъда и върнал делото за ново разглеждане. Било образувано НОХД № 367/2022 г., по което с определение от 29.09.2022 г. ОС – Пазарджик прекратил съдебното производство и върнал делото на прокурора за отстраняване на установените съществени нарушения. След изготвяне на тройна техническа експертиза се установило, че действително няма данни „ВКТВ“ ЕООД да е храняло с вода преди и по време на строителството хотел „Инфинити“, както и че няма данни през периода 11.04.2014 г. до 28.12.2015 г. ВКТВ да е предоставяло услугите доставка на питейна вода и отвеждане на отпадни води на потребител „ВИП – 2005“ ООД за хотел „Инфинити“. Поради това производството по ДП № 38/2017 г. по описа на

НСлС било прекратено с постановление от 27.07.2023 г. наблюдаващият прокурор Г. Кацаров. По този начин се сложило край на 10-годишният тормоз от прокуратурата спрямо ищеца. Подробно се излагат негативните емоции, които е изпитвал през този период ищецът. Моли за уважаване на исковете с присъждане на разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът Прокуратурата на Република България, чрез прокурор Ст. Димитрова от ОП – Пазарджик депозира отговор, с който излага, че исковете са допустими, но неоснователни. Излага се, че ищецът не ангажира доказателства дали прекратителното постановление от 27.07.2023 г. е влязло в сила и кога. Твърди се, че ищецът не представя доказателства за твърдяните вреди и причинно-следствената връзка с незаконното обвинение. Сочи се, че неимуществените вреди подлежат на доказване, а не се предполагат. Претенцията от 60 000 лева е и прекомерна с оглед принципа, обективиран в чл. 52 от ЗЗД да бъде справедливо обезщетение. Цитира се съдебна практика на ВКС, обосноваваща доводите на ответника. Поддържа се, че незаконното обвинение не е единствен увреждащ фактор в процесния период, тъй като през по-голямата част от същия срещу ищеца е водено и друго наказателно производство по незаконно обвинение за извършено тежко умишлено престъпление, свързано с длъжностното му качество – чл. 220, ал. 1 от НК. За вредите от същото ищецът е завел друго гр. д. № 182/2023 г. срещу ответника. Твърди се, че в тежест на ищеца е да разграничи вредите от двете обвинения и да проведе пълно и главно доказване процесните вреди от кое обвинение са причинени. Излага се, че ответникът си запазва правото да се позове на чл. 5 от ЗОДОВ, след като се приобщят изисканите наказателни производства, водени срещу ищеца. Моли се за отхвърляне на исковете.

ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ в процеса се разпределя съобразно правилото на чл. 154, ал. 1 от ГПК, като всяка страна в процеса носи тежестта да докаже положителните твърдения за факти, от които черпи изгодни за себе си правни последици и на които основава исканията и възраженията си.

Повдигнатият правен спор възлага **в тежест на ищеца** доказването при осъществяване на дейността на ПРБ: поведение – действие или бездействие на ответника, неговата противоправност, вредата и причинната връзка между тях, като наличието на вина у лицата от състава на съответния орган е без правно значение.

В тежест на ответника е доказването на своите правоизключващи, правопогасяващи и правоотлагащи възражения срещу предявения иск.

На основание чл. 146, ал. 2 от ГПК **СЪДЪТ УКАЗВА на ищеца**, че не сочи доказателства за твърдяните в исквата молба процесуални действия по

ВНОХД № 244/2022 г. на Апелативен съд – Пловдив, НОХД № 367/2022 г. на ОС – Пазарджик (представено е само решението по въззивното дело, като е направено доказателствено искане да се изискат само ДП № 38/2017 г. на НСлС и НОХД № 264/2020 г. на ОС – Пазарджик).

ПРИЕМА И ПРИЛАГА представените от страните по спора документи, заверени по реда на чл. 183, ал. 1 от ГПК, като писмени доказателства по делото.

ОТЛАГА произнасянето по искането за допускане на СМЕ.

ДА СЕ ИЗИСКАТ за послужване ДП № 38/2017 г. на НСлС и НОХД № 264/2020 г. на ОС – Пазарджик, на основание чл. 186 от ГПК.

УКАЗВА на ищеца в насроченото открито съдебно заседание да уточни в каква връзка с настоящото производство се позовава на друго прекратено ДП № 170/2014 г. по описа на РУ – Велинград с оглед мотивите в настоящото определение.

НАСРОЧВА разглеждане на делото в открито съдебно заседание на **01.12.2023 г. от 10:15 ч.**, за която дата и час се призоват страните, ведно с препис от настоящото определение, а на ищеца – и от отговора на исковата молба от ответника.

Определението е окончателно.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____